

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobkyně: **T.B. N.**
státní příslušnost Vietnam
t.č. Věznice Světlá nad Sázavou, P.O. Box 31, 582 91 Světlá nad
Sázavou
zastoupena advokátkou Mgr. Pavlínou Zámečnickovou
sídlem Milady Horákové 13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2022, č. j. OAM-84-21/ZR-2022, ve věci
zrušení povolení k trvalému pobytu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou krajskému soudu dne 17. 8. 2022 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2022, č. j. OAM-84-21/ZR-2022, kterým byla podle § 77 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušena platnost povolení k trvalému pobytu žalobkyně na území České republiky a byla jí stanovena lhůta k vycestování 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, respektive ode dne propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Důvodem bylo pravomocné odsouzení žalobkyně k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce 8,5 roků pro spáchání zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c), zákona č. 40/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“).
2. Žalobkyně namítla, že správní orgán nezkoumal konkrétní protiprávní jednání žalobkyně, a tudíž je napadené rozhodnutí v rozporu s čl. 9 odst. 3, čl. 12 odst. 1, 3 a čl. 26 Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (dále jen „Směrnice“) a čl. 288 Smlouvy o fungování EU (dále jen „SFEU“). Žalovaný nesprávně a nedostatečně posuzoval přiměřenost zásahu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně a jejích nezletilých dětí, což je v rozporu s čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), čl. 1 odst. 1 písm. a) Protokolu č. 7 k Úmluvě a dále čl. 14 odst. 5, čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a v rozporu s Úmluvou o právech dítěte, která zaručuje dětem právo na osobní péči ze strany rodičů. Žalobkyně dále namítla, že zrušení povolení k trvalému pobytu je třeba považovat za vyhoštění, a proto jsou použitelné standardy dle čl. 12 Směrnice. Závěrem žalobkyně namítala, že zrušení povolení k trvalému pobytu je v rozporu se zásadou *ne bis in idem*, neboť jde o pouhý důsledek její trestné činnosti a odsouzení, tedy o další trest a opatření generální prevence trestné činnosti.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zrekapituloval závěry ze svého rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný blíže uvedl, že napadené rozhodnutí není v rozporu s unijními ani jinými mezinárodními závazky České republiky, pokud žalovaný správní orgán dostatečně zhodnotí individuální chování cizince, které je samo o sobě závažným narušením veřejného pořádku (odkázal na rozhodnutí SDEU ve věci C-145/09 T.). Žalovaný uvedl, že ve svém hodnocení neodkázal toliko na pravomocný odsuzující rozsudek, nýbrž zohlednil konkrétní okolnosti případu při posouzení ohrožení veřejného pořádku, a uvedl, proč veřejný zájem převažuje nad zájmem žalobkyně. Žalovaný připustil, že ve svém rozhodnutí výslovně neposuzoval závažnost jednání žalobkyně ve smyslu čl. 9 Směrnice, je však názoru, že odůvodnění rozhodnutí v dostatečné míře naplňuje požadavek individualizace řízení. K námitce, že napadené rozhodnutí porušuje zásadu dvojího potrestání žalovaný uvedl, že souběžný postih dvěma orgány za totéž jednání není vyloučen, správní řízení o zrušení pobytu a soudní řízení ve věci trestní jsou dvě na sobě nezávislá řízení (odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ - ze dne 11. 6. 2020, č. j. 6 A 24/2016 -59). K námitce, že napadené rozhodnutí je nutné fakticky považovat za vyhoštění, uvedl, že žalobkyně může usilovat o získání jiného pobytového

oprávnění na území České republiky, jde o méně restriktivní opatření než správní vyhoštění a takovým rozhodnutím není žalobkyni nijak odepřen výkon rodičovských práv (odkázal na rozhodnutí NSS č. j. 7 As 103/2013 - 37, č. j. 9 As 71/2010 - 112 a rozhodnutí Ústavního soudu č. j. IV. ÚS 1528/17). K námitce nepřiměřeného a nedostatečně zjištěného dopadu do rodinného a soukromého života odkázal na podrobné odůvodnění na straně 3 až 6 napadeného rozhodnutí.

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobkyně do České republiky přicestovala v roce 2009 a byla držitelkou povolení k trvalému pobytu občana třetího státu s platností od 11. 11. 2014 na dobu neurčitou. Ve své domovské zemi strávila přibližně dvě třetiny života, zná místní jazyk, kulturní návyky a stále tam žijí její příbuzní. Na území České republiky pobývají dvě nezletilé děti žalobkyně, dcera D. T. H., nar. X, a syn D. L. H., nar. X, které jsou držiteli povolení k trvalému pobytu. Jejich otcem je manžel žalobkyně, D. N. H. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě pobočka v Olomouci ze dne 21. 1. 2021, č. j. 29 T 1/2020 - 5333, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 7. 2021, č. j. 5 To 32/2021 - 5710, byla žalobkyně odsouzena pro spáchání zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 8 let a 6 měsíců nepodmíněně (rozhodnutí nabylo právní moci dne 14. 7. 2021). Manžel žalobkyně byl za totožnou drogovou trestnou činnost odsouzen k devítiletému trestu odnětí svobody. V důsledku vazebního stíhání a později výkonu trestu odnětí svobody byly obě děti svěřeny do pěstounské péče rozsudkem Okresního soudu v Karvině sp. zn. 0 P 374/2020 (sp. zn. 43 P a Nc 326/2020) ze dne 24. 5. 2021, který nabyl právní moci dne 8. 7. 2021. Ze zprávy oddělení sociálně-právní ochrany dětí vyplývá, že obě nezletilé děti pobývají s pěstounkou a jejím partnerem, pěstounská péče je bezproblémová, děti jsou v pravidelném kontaktu se svým otcem. S matkou je kontakt z důvodu jazykové bariéry omezený, neboť žalobkyně ovládá český jazyk pouze částečně. Děti o matce moc nehovoří a moc jí nerozumí (děti umí vietnamsky pouze pár slov). Ze zprávy Vězeňské služby ze dne 10. 3. 2022 vyplývá, že ve výkonu trestu byla realizována pouze jediná návštěva, a to dne 14. 11. 2019, kdy žalobkyni navštívil manžel se synem.
6. Podle § 77 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců, ministerstvo zruší platnost povolení k trvalému pobytu, jestliže byl cizinec pravomocně odsouzen soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce přesahující 3 roky anebo byl cizinec opakovaně pravomocně odsouzen soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.
7. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.

Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí. Podle odst. 3 daného ustanovení, přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán posuzuje pouze v případech, kdy to tento zákon výslovně stanoví.

8. K námitce žalobkyně, že žalovaný rozhodl v rozporu s unijním právem, mezinárodními závazky České republiky, včetně rozporu s Listinou, soud uvádí, že v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí jsou zmíněny podklady pro jeho vydání včetně úvah, kterými se žalovaný řídil při jejich hodnocení a při aplikaci právních předpisů. Žalobkyně byla pravomocně odsouzena za závažnou trestnou (drogovou) činnost, a to na 8,5 roku nepodmíněného trestu odnětí svobody pro spáchání zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c), trestního zákoníku. Správní orgán se ve vazbě na trestní rozsudek podrobně zabýval charakterem trestné činnosti žalobkyně, podrobně popsal, v čem spatřuje nebezpečí jednání žalobkyně pro společnost. Vzal rovněž v úvahu způsob, rozsah a délku trestné činnosti žalobkyně, tedy že jako členka organizované skupiny se podílela na výrobě a distribuci marihuany ve velkém rozsahu. Jednalo se o opakované a závažné narušení veřejného pořádku. Od protiprávního jednání neuplynula dostatečně dlouhá doba, žalobkyně svého jednání zanechala až po zásahu policie a od té doby je stále ve výkonu trestu odnětí svobody. Drogová kriminalita je považována za závažnou trestnou činnost vysoce společensky škodlivou a narušující zájmy celé společnosti. Soud je názoru, že žalovaný zkoumal konkrétní protiprávní jednání žalobkyně a při ohrožení veřejného pořádku zohlednil konkrétní okolnosti případu ve vztahu k jednání žalobkyně, za něž byla odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v téměř trojnásobné délce proti 3 rokům, které předvídá ust. § 77 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců. Žalovaný v žádném případě neodkázal pouze na pravomocný odsuzující rozsudek.
9. K námitce, že napadené rozhodnutí porušuje zásadu dvojího potrestání, tedy *ne bis in idem* dle čl. 40 odst. 5 Listiny, soud ve stručnosti uvádí, že správní orgán zcela přiléhavě vysvětlil, že správní řízení o zrušení pobytu a soudní řízení ve věci trestní jsou dvě na sobě nezávislá řízení (viz rozhodnutí NSS ze dne 11. 6. 2020, č. j. 6A 24/2016 - 59) a soud s jeho závěry souhlasí.
10. K námitce, že napadené rozhodnutí je nutné fakticky považovat za vyhoštění, soud odkazuje na odůvodnění žalovaného a připomíná, že zrušením platnosti povolení k trvalému pobytu není dotčena možnost žalobkyně usilovat o získání jiného pobytového oprávnění na území České republiky (viz např. rozhodnutí NSS č. j. 7 As 103/2013 - 37, rozhodnutí Ústavního soudu č. j. IV. ÚS 1528/17).
11. K námitce nepřiměřeného a nedostatečně zjištěného dopadu do rodinného a soukromého života soud předně odkazuje na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí (především na straně 3 až 6) včetně přiléhavé judikatury NSS (např. ze dne 12. 1. 2017, č. j. 10 Azs 312/2016 - 59). Z judikatury NSS vyplývá, že správní orgány jsou povinny se zabývat, nad rámec jejich povinnosti stanovené v § 174a zákona o pobytu cizinců, možným porušením čl. 8 Úmluvy, který je přímo aplikovatelný (např. rozsudek ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Azs 422/2017 - 29), a to v situaci, kdy účastník před správními orgány sám nepřiměřenost zásahu do svého soukromého a rodinného života a porušení čl. 8 Úmluvy dostatečně konkrétně namítne (srov. např. rozsudek NSS ze dne 10. 5. 2018, č. j. 6 Azs 201/2016 - 46). Řízení vycházející z naplnění skutkových podstat vyjmenovaných v

§ 77 odst. 1 zákona o pobytu cizinců zákonodárce pojal tak, aby ministerstvo nemuselo v každém jednotlivém případě zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí do rodinného a soukromého života cizince dle § 174a zákona o pobytu cizinců (viz např. rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2020, č. j. 10 Azs 256/2019 - 39). Obrana žalobkyně spočívající v tom, že má na území České republiky zázemí a rodinné příslušníky, nemůže převážet závažné protiprávní jednání, kterého se žalobkyně dopustila. Žalobkyně pomíjí, že to byla právě závažná trestná (drogová) činnost, které se spolu s manželem dopustila, která vedla k rozdělení rodiny, respektive umístění jejich dětí do náhradní péče. S ohledem na délku trestu odnětí svobody je zjevné, že děti budou od žalobkyně odloučeny značnou dobu. Dlouholetý nepodmíněný trest odnětí svobody má do rodinného a soukromého života žalobkyně větší dopad než samotné zrušení povolení k trvalému pobytu. Soud také připomíná, že napadeným rozhodnutím není žalobkyni nijak odepřen výkon rodičovských práv. Přiměřenost zásahu do života cizince je vždy nutné odvíjet od intenzity porušení veřejného pořádku. Čím vyšší je intenzita porušení veřejného pořádku, tím větší mohou být i dopady rozhodnutí o zrušení pobytu do soukromého a rodinného života cizince (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 1. 2017, č. j. 10 Azs 312/2016 - 59). Žalovaný se dostatečně vypořádal s konkrétní situací žalobkyně, vzal v úvahu kromě existence pravomocného odsouzení další okolnosti případu jako například závažnost spáchané trestné činnosti, délku uloženého trestu odnětí svobody, míru zapojení do trestní činnosti, rozsah způsobené škody. Páchaná trestná činnost a neochota naučit se v dostatečné míře český jazyk nesvědčí o úspěšné integraci žalobkyně do české společnosti. Nejedná se o trest vyhoštění a nelze jej klást na roveň s rozhodnutím o zrušení povolení k trvalému pobytu. Není ve veřejném zájmu, aby na území České republiky pobývala cizinka s uděleným povolením k trvalému pobytu, která byla pravomocně odsouzena za závažný zločin spáchaný ve velkém rozsahu. Povolení k trvalému pobytu je vyjma českého občanství nejvyšším pobytovým statutem. Zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu je také v souladu se zásadou přiměřenosti, a to zejména vzhledem k závažnosti trestné činnosti žalobkyně a její společenské a kulturní integraci v hostitelském členském státě (viz rozsudek NSS ze dne 5. 2. 2021, č. j. 5 Azs 203/2020 -36). S ohledem na uvedené tak správní orgán postupoval zcela v souladu se smyslem a účelem zákona o pobytu cizinců.

12. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
13. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 2. února 2023

JUDr. Monika Javorová

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.